

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 429. Usque Ad Annum 483

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1759

VD18 90117816

§. 48. Persecutio in Africa.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66052](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66052)

Sæculum V. Constantinopoli in die Paschatis, illi
 A.C. 440. recitabat. Romæ nec Episcopus, ne
 quisquam alius in Ecclesia docebat. Hæc
 vid. Quesnel in S. Leon. quidem Sozomenus dicit, quæ tamen
 Diff. I. an. 440. latenus verosimilia sunt; imo pronum
 est credere, Sozomenum, Constantinopolim
 degentem, quid Romæ ageretur, nescivisse.
 Antiochiæ Altare Occidentem non vero sicut in aliis Ecclesiis Orientem respiciebat.
 Romæ haud plures septem Diaconis erant, alibi determinatus non erat numerus.
 In Scythia, quamvis plures darentur Civitates, unus tamen omnes regebat Episcopus;
 contra aliis populis mos erat, sicut etiam in Arabia, & in Cypro pagis exiguis Episcopos dare. Denique Cæremoniarum, & Consuetudinum pro singulis locis infinita varietas fuit, qualibet Ecclesia veteres usus religiosissime observante.

§. XLVIII.

Persecutio in Africa.

Victor. Vi- Gensericus, capta Carthagine, Provincias Africæ in hunc modum divisit;
 Gens. l. i. c. 4. Byzacenam, Abaritanam, Getuliam, & unam Numidiæ partem sibi servavit, in Zeugitanam, & Proconsularem milites immisit. Alias Provincias adhucdum Valentinianus tuebatur, sed ingens calamitas incolas premebat. Præcepit Gensericus, ut Vandali Episcopos, rebus omnibus

bus spoliatos, suis Ecclesiis expellerent, abire detrectantes in perpetuam servitutum redigerent. Hæc sententia non modo in Episcopos, sed & multos Laicos nobiles, & sua Dignitate spectabiles executioni data. Quodvultdeus, Episcopus Carthaginensis, alii que Clerici plurimi, ita ejecti, & navigiis labefactatis impositi, nihilominus feliciter Neapolim apulerunt. Gaudiosus, Episcopus Abitinensis, cum istis illuc delatus, Monasterii Fundator extitit, in quo, sicut etiam Quodvultdeus, diem clausit; Etiamnum Neapoli in memorato Monasterio, quod hodie Sanctimoniales occupant, utriusque Reliquiæ asservantur. Ecclesia *Martyr. & S. Quodvultdeus* memoriam 16. Octobr. *ibi Baron.* & S. Gaudiosi 28. colit. Alii etiam Episcopi, aut Clerici undecim annotantur, quos inter notissimi sunt Priscus, & Castrensis; hi, variis tormentis in Africa toleratis, in vitiatam navem illati, sive id eodem itinere, quod memoravimus, sive alio factum, in Campaniæ littora defecti sunt, ubi diversas rexerunt Ecclesias. Eorum memoria prima die Sept. agitur. *Mart. Rom. & ibi Baron. v. Ruin. ad Victor. c. 9.*

Genfericus expulsis ex urbe Carthagine Episcopis cum suis Clericis, suæ Religionis hominibus, nempe Arianis, dedit Ecclesiam, quæ Restituta dicebatur, ubi Episcopi habitare solebant; Catholicis

Sæculum V. A. C. 440. licis omnes illas Ecclesias, atque opes e-

rum, quæ intra muros erant, eripuit. **Genfericus.** tiam extra urbem sitas Ecclesias, quæ voluit, occupavit, præprimis duas illas vastas, & magnificentissime exornatas S. Cypriano sacras, unam in illo loco quo sanguinem fudit ædificatam, alteram in illo, qui Mappalia dicebatur, ubi corpus ejus sepultum fuerat. Catholicis Genfericus præcepit, ut defunctos, omisso consueto cantu, silentes, terræ manderent; partem Clericorum, qui supererant, in exilium misit.

Episcopi, aliique viri spectatissimi, qui in Provinciis, inter Vandalos divisi, remanserant, quadam die in conspectum Genferici in littore maris prope Maxulam in Provincia Proconsulari ambulantis se dederunt, humillime rogantes, ut, postquam Ecclesiis, & Bonis exuti essent, saltem in solatium populi remanere liceret in illis partibus, in quibus jam Vandalici dominabantur. His jussit responderi: *Statutum mihi est nomen vestrum, & nationem delere, & vos talia a me petere audetis?* Jamque, ut prope mare constiterant, omnes in fluctus projici imperaturus erat, nisi summæ suorum preces malum avertissent. Recessere misselli Catholici, dolore obruti, cumque nullam haberent Ecclesiam, Sancta Mysteria, ubi poterant, celebrare cœperunt.

Comes

Comes Sebastianus Bonifacii Comitis Gener, & ipse a Romanis male habitus, tandem in Africam se receperat. Sæculum V. A. C. 440.
 Hujus consiliis Genfericus utebatur, & quamvis cognosceret, viri sagacitatem rebus suis esse pernecessariam, ejusdem tamen formidabat potentiam, ut ergo eum e medio tolleret, speciosum obtentum a Religione quæsit; quadam die præsentibus Episcopis suis, & Domesticis ad eum dixit: *Scio, juramento te ipsum obstrinxisse, ut mihi fideliter adhaereas; porro labores pro me suscepti probant, sincerissimum fuisse; ut vero amicitia nostra perpetua esse possit, volo, ut meam Religionem amplectaris.* Sebastianus, ut idonea similitudine Regis animum moveret, petiit, ut panis candidus afferretur, quem deinde manibus tenens, dixit: *Quo panis iste dignus mensa Regia redderetur, primo furfur a farina separatus est, & deinde massa per aquam, & ignem transit. Ita ego in Ecclesia Catholica per molam, & cribrum purgatus fui, aqua Baptismi lavatus, & igne Spiritus Sancti perfectus. Jam confringatur panis hic, quem manibus teneo, aqua maceretur, retractetur, & de novo in furnum mittatur, si inde melior exeat, faciam, quod jubes.* Hac parabola, quam inutilis secundus Baptismus esset, ostendere volebat; intellexit Genfericus,

Marcell.
Chron. an.
435. Prosp.
an. 441.
Victor. Vit.
Lib. I. c. 6.

cus,

Sæculum V. A. C. 440. Hinc postea aliud quæsit, quod obtineret, ut Sebastianum e vivis tolleretur. Is in quibusdam Martyrologiis inter ceteros Martyres honoratur.

*Bolland. 27.
Mart.*

§. XLIX.

S. Leonis Epistolæ ad Episcopos Mauritanicæ.

*v. Not.
Quesn. Ep.
1. al. 37.*

Ad hæc vastatæ Africæ tempora receduntur duæ S. Leonis Epistolæ, quibus nulla dies apposita, una ad Episcopos Mauritanicæ Cæsarianæ, & ad Rusticum Narbonensem altera. Cum ad S. Leonem sæpe relatum fuisset ab illis qui ex Mauritania veniebant, ibi Ordinationes contra Canones fieri, Episcopo Potentio, Roma in hanc Provinciam prefecturo, in mandatis dedit, ut in ista inquireret, & Epistolam ferendam commisit, ad illius Provinciæ Episcopos, quam non habemus. Potentius amplam relationem de illarum Ecclesiarum statu ad Papam misit; hinc causa fuit scribendæ Epistolæ, quam habemus. Initio S. Leo notat, tristia temporum fata his malis occasionem dedisse, quæ singillatim enumerat. Aliqui Episcopi per ambitum, aut popularem tumultum electi fuerant. Ad Episcopatum promoti fuerant Bishops, Laici, Hæretici conversi, quamvis

neces